

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10C/346/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814211510
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marian Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2017:7814211510.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudca JUDr. Marian Tengely, v právnej veci žalobcu: Ing. Ladislav Makovník - M I K A , Šafárikova 70, Rožňava, IČO: 35125721, proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody, takto

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a .
- II. P r i z n á v a žalovanému právo na náhradu trov konania vo výške 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 57.731,23 Eur z titulu náhrady škody a trovy konania. Žalovaná suma pozostávala zo sumy 16.659,00 Eur, ktoré si žalobca uplatňoval v konaní 9C/92/2006, resp. v konaní o obnovu 8C/42/2012, sumy 30.319,00 Eur ako úroky zo sumy 16.659,00 Eur vo výške 13 %, 1100,00 Eur súdnych poplatkov zaplatených žalobcom, 8608,56 Eur, na ktoré bol žalobca zaviazaný z titulu trov zaplatiť žalovanému a 1044,72 Eur zálohové trovy v súvislosti s dovolacím konaním.

2. Žalobca zdôraznil, že nárok si uplatnil v súlade s článkom 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, § 36 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a § 3 ods. 1 zákona č. 415/2003 Z.z. Vo veci náhrady škody v konaní 9C/92/2006 došlo k nezákonnému rozhodnutiu a k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania. Žalobcovi tak nebolo priznané právo na zaplatenie žalovanej sumy 16.659,00 Eur. Najprv mu táto suma bola priznaná rozsudkom 9C/92/2006-177 z 12.2.2008, avšak Krajský súd v Košiciach uznesením 2Co/130/2008-208 zo dňa 19.11.2008 zrušil rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie, pričom Okresný súd Rožňava ďalším rozsudkom 9C/92/2006-391 zo dňa 7.8.2009 zamietol nárok žalobcu a zaviazal žalobcu uhradiť žalovanému 8608,56 Eur trov konania a zároveň zaviazal žalobcu uhradiť na účet súdu trovy dokazovania vo výške 1044,72 Eur. Rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 2Co/372/2009-414 zo dňa 6.5.2010. Žalobca zdôraznil, že vznikali protiprávne súdne rozhodnutia ako príčinná súvislosť porušenia právnej povinnosti, výsledkom čoho bola skutočnosť, že žalobca sa nevedel dostať k svojim vloženým peniazom a miesto očakávaného prírastku sumy 16.659 Eur bol zaviazaný platiť súdne trovy vo výške 8608,56 Eur. Ak by nedošlo k protiprávnemu konaniu súdu, nevedlo by to ku škodlivému následku a teda k strate majetku. Nezákonné rozhodnutie a vznik škody sú v logickom slede a protiprávne konanie súdu bolo v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach 2Co/130/2008 zrušilo rozsudok, ktorým bolo priznané právo žalobcovi a súd vynašiel dôvod, ktorý nemá obdoby v právnom svete. Na základe tohto rozhodnutia sa následne pokračovalo v neprávostiach, výsledkom čoho boli nezákonné rozhodnutia súdov, kde žaloba žalobcu bola nakoniec zamietnutá.

3. Žalobca ďalej uviedol, že sa objavili nové skutočnosti a preto podal návrh na obnovu konania 9C/92/2006. Návrh na obnovu konania Okresný súd Rožňava riešil v konaní 8C/42/2012, kde zase

pokračoval v snahe o účelové súdne rozhodnutie s cieľom poškodiť žalobcu. Súd vydal nezákonné rozhodnutie o zamietnutí návrhu na obnovu konania 9C/92/2006 uznesením 8C/42/2012-25 zo dňa 31.12.2012. Súd nenariadil pojednávanie a preto odňal žalobcovi jeho procesné práva. Po podanom odvolaní Krajský súd v Košiciach uznesením 4Co/103/2013-47 zo dňa 10.6.2013 potvrdil uznesenie 8C/42/2012-25 zo dňa 31.12.2012 a teda pokračoval v protiprávnom konaní a nenapravil napadnuté rozhodnutie. Na základe podaného dovolania NS Slovenskej republiky zrušil uznesením 3Cdo/128/2014 zo dňa 12.3.2015 rozhodnutie 4Co/103/2013-47 z 10.6.2013 a uznesenie 8C/42/2012-25 zo dňa 31.12.2012 a vec vrátil súdu I. stupňa na ďalšie konanie. Žalobca teda zdôraznil, že existuje nezákonné rozhodnutie, na základe ktorého je možné priznať náhradu škody. Žalobca uviedol, že suma 1044,72 Eur je škodou v podobe trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s dovolacím konaním s tým, že v čase podania žaloby ich nevedel presne vyčíslieť, nakoľko ešte prebiehalo dovolacie konanie. Žalobca mal zato, že vyššie popísané rozhodnutia boli vydané v rozpore so zákonom, z čoho vyplýva ničotnosť týchto súdnych rozhodnutí. Pri náhrade škody súd má vychádzať aj z existencie prípadov hodných osobitného zreteľa a preto v súlade s platnou judikatúrou má priznať nárok na náhradu škody. Žalobca požiadal žalovaného dňa 7.5.2014 o náhradu škody, pričom žalovaný listom zo dňa 7.10.2014 odmietol nahradiť žalobcovi škodu.

4. Žalobca v rámci súdneho konania na nariadenom pojednávaní dňa 24.2.2016 nevedel vyčíslieť zálohové trovy v súvislosti s dovolacím konaním a preto mu bola uložená lehota na upresnenie nároku. Žalobca nesúhlasil s námietkou premlčania, nakoľko najprv musel podať návrh na obnovu konania a potom musel riešiť náhradu škody. U prvých nezákonných rozhodnutí vyčíslil výšku škody a u rozhodnutí ohľadom obnovy konania ich nevyčíslil, lebo konanie ešte prebieha. Žalobca tento nárok neupresnil, ani ho nevyčíslil, ani napriek uloženej povinnosti uznesením 10C/346/2014-97 zo dňa 24.5.2017. Na ďalšie nariadené pojednávanie sa žalobca nedostavil a to z dôvodu námietky zaujatosti, na ktorú súd neprihliadol, čo žalobcovi oznámil uznesením 10C/346/2014-97 zo dňa 24.5.2017. Na ďalšie pojednávanie sa žalobca nedostavil z dôvodu nemoci, pričom ani na výzvu súdu nepredložil lekárske potvrdenie a na posledné pojednávanie sa nedostavil z dôvodu, že podal trestné oznámenie za falšovanie zápisnice vo veci 9C/104/2010, čo súd vyhodnotil ako nedôvodný návrh na odročenie pojednávania, ktorému nevyhovelo a vo veci konal aj v neprítomnosti žalobcu.

5. Žalovaný nesúhlasil s podanou žalobou a navrhol ju zamietnuť. Uplatnený nárok žalobcu považoval za nedôvodný s tým, že nedošlo k preukázaniu existencie kumulatívnych predpokladov pre náhradu škody. Vzhľadom na neprítomnosť žalobcu na pojednávaní navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu podľa § 278 Civilného sporového poriadku.

6. Žalovaný namietal skutočnosť, že žaloba nie je právne perfektná a vykazuje znaky nezrozumiteľnosti, nejasnosti a nepresnosti a preto navrhol súdu odstrániť vady podanej žaloby postupom podľa § 43 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku platného v čase vyjadrenia žalovaného. Ďalej zdôraznil, že na vznik zodpovednosti štátu a úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej orgánom štátu pri výkone verejnej moci musia byť kumulatívne splnené tri predpoklady a to existencia nezákonného rozhodnutia, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou. Každý jeden predpoklad je v konaní nutné preukázať a nestačí pravdepodobnostný záver o existencii niektorého z nich. Žalobca odvodzuje nárok na náhradu škody vo výške 57.731,28 Eur z titulu nezákonného rozhodnutia a to uznesenia KS v Košiciach 2Co/130/2008-208 zo dňa 19.11.2008, uznesenia OS Rožňava 8C/42/2012-25 zo dňa 31.12.2012 a uznesenia KS v Košiciach 4Co/103/2013-47 zo dňa 10.6.2013. Základnou podmienkou návrhu na náhradu škody je okolnosť, že rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, nadobudlo právoplatnosť a že pre nezákonnosť bolo príslušným orgánom zrušené alebo zmenené. Keďže žalobca odvodzoval nárok od existencie tvrdených nezákonných rozhodnutí, vadou jeho žalobného návrhu je aj absencia špecifikácie žalovanej sumy, kde by bol uviedol, akú sumu odvodzuje od existencie ktorého z troch tvrdených nezákonných rozhodnutí. Žalovaný k rozhodnutiu 2Co/130/2008-208 zo dňa 19.11.2008 uviedol, že právna vec 9C/92/2006 bola právoplatne ukončená 10.7.2010. V tejto súvislosti žalovaný namietol premlčanie možných nárokov z tvrdeného nezákonného rozhodnutia 2Co/130/2008-208 zo dňa 19.11.2008. Ďalej namietal skutočnosť, že namietané rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach nadobudlo právoplatnosť a nebolo príslušným orgánom na základe mimoriadneho opravného prostriedku podaného žalobcom zrušené alebo zmenené pre jeho nezákonnosť a preto naň nemožno nazerať, ako na rozhodnutie nezákonné. Podobne sa žalovaný vyjadril aj k namietaným rozhodnutiam 8C/42/2012-25 zo dňa 31.12.2012 a 4Co/103/2013-47 zo dňa 10.6.2013. Po predložení rozhodnutí NS Slovenskej republiky 3Cdo/128/2014 žalovaný

namietal skutočnosť, že konanie o obnove konania 9C/92/2006 ešte nie je ukončené a v tomto konaní sa rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania a teda aj trov v súvislosti s dovolacím konaním a preto je nárok žalobcu v tejto časti uplatnený predčasne. Žalobca si nároky v súvislosti s rozhodnutiami o obnove konania nevyčíslil a zároveň jeho nárok v tejto časti nebol predbežne prerokovaný a preto v tejto časti nie je možné jeho žalobe vyhovieť. Uplatnil si nárok na náhradu trov konania.

7. Súd sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil nasledovné:

8. Z Oznámenia o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody z 27.10.2014 vyplýva, že žalovaný žiadosti na náhradu škody nevyhovel z dôvodu, že nebolo preukázané naplnenie predpokladov na náhradu škody. Žalobca žiadosť doručil žalovanému dňa 7.5.2014.

9. Z rozsudku 9C/92/2006-177 zo dňa 12.2.2008 vyplýva, že súd priznal žalobcovi istinu vo výške 16596,96 Eur. Z uznesenia 2Co/130/2008-208 zo dňa 19.11.2008 vyplýva, že bol zrušený rozsudok 9C/92/2006-177 z 12.2.2008. Rozsudkom 9C/92/2006-391 zo 7.8.2009 súd zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie 16596,96 Eur a zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému trovy konania 8608,65 Eur a na účet súdu trovy dokazovania vo výške 1044,72 Eur. Rozsudok bol potvrdený rozsudkom KS v Košiciach 2Co/372/2009-414 zo dňa 6.5.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.7.2010.

10. Z uznesenia 8C/42/2012-25 zo dňa 31.12.2012 vyplýva, že bol zamietnutý návrh na obnovu konania 9C/92/2006. Uznesením KS v Košiciach 4Co/103/2013-47 zo dňa 10.6.2013 bolo potvrdené uznesenie o zamietnutí návrhu na obnovu konania 9C/92/2006. Uznesením NS Slovenskej republiky 3Cdo/128/2014 zo dňa 12.3.2015 boli vyššie uvedené rozhodnutia 4Co/103/2013 a 8C/42/2012 zrušené a vec bola vrátená súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

11. Z rozsudku OS Rožňava 8C/97/2015-131 zo dňa 2.3.2017, voči ktorému bolo podané odvolanie a nenadobudol právoplatnosť, vyplýva, že súd opätovne zamietol žalobu na obnovu konania 9C/92/2006.

12. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu na náhradu škody spôsobenej žalobcovi nezákonným rozhodnutím v súlade so zákonom č. 514/2003 Z.z. je nedôvodná a preto ju zamietol.

13. Žalobca si uplatňoval svoj nárok na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia z rozhodnutí z konania 9C/92/2006 a to konkrétne 2Co/130/2008-208 zo dňa 19.11.2008, 9C/92/2006-391 zo 7.8.2009 a 2Co/372/2009-414 zo dňa 6.5.2010. Nárok vyčíslil na sumu 57.731,28 Eur.

14. Žalobca si ďalej uplatňoval nárok na náhradu škody z titulu nezákonných rozhodnutí 8C/42/2012-25 zo dňa 31.12.2012 a 4Co/103/2013-47 zo dňa 10.6.2013, ktorými bol zamietnutý návrh na obnovu konania 9C/92/2006 a ktoré obe boli zrušené rozhodnutím NS Slovenskej republiky 3Cdo/128/2014 zo dňa 12.3.2015. U tohto nároku žalobca nevyčíslil uplatnený nárok na náhradu škody a zároveň nepredložil dôkaz o tom, že by si uplatnil nárok na náhradu škody u žalovaného a v akej výške v súvislosti s týmito rozhodnutiami súdov.

15. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z.: (1) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci: a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

16. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a) citovaného zákona: (1) Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu: a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak: 1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu, 2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1) 3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)

17. Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 až 3 citovaného zákona: (1) Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia

vydaného v tomto konaní. (2) Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť. (3) Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

18. Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 až 4 citovaného zákona: (1) Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. (2) Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa. (3) Ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom. (4) Ak bola škoda spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc, nie je zrušenie alebo zmena rozhodnutia pre nezákonnosť podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody. Za nezákonné rozhodnutie sa nepovažuje výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky.

19. Zákon č. 514/2003 Z.z. upravuje z hľadiska spôsobu, akým bola škoda spôsobená, dva odlišné okruhy zodpovednosti za škodu. Prvý okruh predstavuje zodpovednosť za škodu spôsobenú protiprávnym (nezákonným) rozhodnutím (§ 5 a § 6). Druhý okruh predstavuje zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom (§ 9). Zároveň je v rámci zákona samostatne upravená zodpovednosť štátu za rozhodnutie o zatknutí, zadržaní (§ 7), väzbe, treste alebo ochrannom opatrení (§ 8).

20. Nezákonným rozhodnutím je rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky alebo záväzkami Slovenskej republiky vyplývajúcimi z platnej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná a bolo z dôvodu nezákonnosti zrušené alebo zmenené príslušným orgánom. Otázka, či bolo vydané nezákonné rozhodnutie, sa bude vždy posudzovať so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu.

21. Náhrada škody z titulu nezákonného rozhodnutia môže byť uplatňovaná ak bola preukázaná: a) protiprávnosť rozhodnutia, b) právoplatnosť rozhodnutia, c) vyčerpanie všetkých opravných prostriedkov, d) zrušenie (čiastočné alebo úplné) nezákonného rozhodnutia.

22. Protiprávnosť rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, nie je možné a ani účelné zisťovať v rámci konania o náhrade škody. Protiprávnosť rozhodnutia musí byť v čase prejednávania nároku o náhrade škody už konštatovaná príslušným orgánom, ktorý je podľa procesných predpisov oprávnený zrušiť protiprávne rozhodnutie pre jeho protiprávnosť. Otázku protiprávnosti rozhodnutia nie je možné riešiť v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím ani ako predbežnú otázku. Podmienkou priznania nároku je teda to, že nezákonné rozhodnutie príslušný orgán zmenil alebo zrušil. Tým sa zabezpečuje, aby otázku, či je v danom prípade právoplatné rozhodnutie nezákonné, zodpovedne zväzil orgán, ktorý má nezákonné rozhodnutie zrušiť, a to už pred začatím konania o náhradu škody.

23. Podmienkou priznania odškodnenia podľa § 5 citovaného zákona je, že rozhodnutie, ktorým mal byť porušený zákon, nadobudlo právoplatnosť. Ide najmä o rozhodnutia, ktoré nadobudli právoplatnosť po tom, čo účastník konania podal proti prvostupňovému konaniu odvolanie.

24. Zodpovednosť štátu je daná iba v prípade, ak poškodený využil všetky riadne opravné prostriedky na dosiahnutie nápravy. To znamená, že poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu odvolanie alebo iný opravný prostriedok.

25. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci má charakter objektívnej zodpovednosti (bez ohľadu na zavinenie). Štát teda zodpovedá za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci tými, ktorí v jeho mene vykonávali verejnú moc bez ohľadu na to, či tieto osoby spôsobili škodu svojím zavinením alebo bez tohto zavinenia. Z hľadiska posúdenia zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je teda rozhodujúce, či boli splnené objektívne predpoklady tejto zodpovednosti.

26. Na to, aby štát zodpovedal za škodu spôsobenú orgánom vykonávajúcim verejnú moc, musia byť splnené podmienky zodpovednosti za škodu podľa citovaného zákona. Podmienkami vzniku tejto zodpovednosti sú: a) výkon verejnej moci príslušným orgánom verejnej moci, b) vznik škody alebo nemajetkovej ujmy poškodenému, c) príčinná súvislosť medzi a) a b).

27. Základnou podmienkou zodpovednosti štátu je, aby škoda bola spôsobená pri výkone verejnej moci orgánom, ktorý vykonáva verejnú moc. Štát v tomto prípade nezodpovedá len za konanie vlastných štátnych orgánov, ale aj za konanie subjektov, na ktoré bol prenesený výkon verejnej moci. Druhým predpokladom zodpovednosti štátu za škodu je vznik škody alebo nemajetkovej ujmy uvedenej v ustanovení § 17 citovaného zákona. Vznik škody musí preukázať poškodený. Medzi konaním, ktoré viedlo k vzniku škody a samotnou škodou musí byť daná priama príčinná súvislosť.

28. Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

29. Podľa ustanovenia § 16 ods. 4 citovaného zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

30. Uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. prebieha vo dvoch fázach. Prvou fázou je mimosúdne predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom. Druhou fázou je uplatnenie nároku žalobou na súde. Tieto dve fázy musia nasledovať po sebe, pretože podmienkou podania žaloby na súde je predchádzajúce mimosúdne prejednanie nároku. Tento zákonný postup vyplýva z ustanovenia § 16 zákona, podľa ktorého nemožno nárok na náhradu škody uplatniť skôr, než uplynie šesťmesačná lehota plynúca práve od uplatnenia nároku poškodeného u príslušného orgánu (§ 4 a § 11); až neúspešné uplatnenie nároku u príslušného orgánu je predpokladom pre uplatnenie nároku na súde.

31. Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody by malo prispieť k objasneniu skutkového stavu vo veci práva na náhradu škody a vytvoriť tak podmienky pre uzavretie mimosúdnej dohody o uspokojení nároku. Iba vtedy, ak by sa účastníci nedohodli, a to buď o nároku vôbec, alebo o výške uplatňovaného nároku na náhradu škody, malo by nasledovať súdne konanie. Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody je zákonom stanovená podmienka, preto musí byť splnená, aby tento nárok mohol byť vôbec prejednaný a rozhodnutý v občianskom súdnom konaní.

32. Žalobca si uplatnil žiadosťou, ktorú doručil žalovanému 7.5.2014, predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (žalobca žiadosť k žalobe ako listinný dôkaz nepredložil), pričom z oznámenia žalovaného vyplýva, že žiadosť došla dňa 7.5.2014 a bola zaevidovaná pod číslom 38051/2014/34 a zo žiadosti vyplýva, že mali byť prerokované veci OS Rožňava 10C/65/2006, 6C/67/2007, 9C/104/2010 a 8C/42/2012. Z odpovede vyplýva, že žalobcovi nebolo vyhovené z dôvodu nepreukázania nezákonných rozhodnutí, resp. nesprávneho úradného postupu a nepreukázania vzniku škody čo do základu a čo do výšky.

33. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že v žiadosti sa neuvádza konanie 9C/92/2006, resp. žalobca v tomto konaní nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v konaní 9C/92/2006. V oboznamovanej odpovedi na žiadosť žalobcu sa uvádza len konanie 8C/42/2012 a iné súdne konania. Z toho vyplýva, že žalobca nepožiadaval žalovaného o predbežné prerokovanie nároku ohľadom tvrdenej škody, ktorá mu mala vzniknúť nezákonnými rozhodnutiami v konaní 9C/92/2006 a preto v tejto časti nemohlo byť jeho nároku vyhovené z dôvodu nedodržania postupu podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona.

34. Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 až 4 citovaného zákona: (1) Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a) (2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. (3) Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na: a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. (4) Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu. 8a)

35. Žalobca z titulu nezákonných rozhodnutí v konaní 9C/92/2006 si uplatnil nárok vo výške 57731,28 Eur. Uvedená suma pozostávala z istiny uplatnenej v súdnom konaní vo výške 16659 Eur, vypočítaných úrokov vo výške 13 % z istiny v sume 30319 Eur bez toho, aby žalobca uviedol, za aké obdobie sú vypočítané tieto úroky, zo sumy 1100 Eur súdneho poplatku, ktorý žalobca uhradil z podanej žaloby a ďalej zo sumy 8608,56 Eur, ktorú mal žalobca zaplatiť žalovanému z titulu trov konania a 1044,72 Eur, ktorú mal žalobca zaplatiť z titulu trov štátu. Z uvedeného prehľadu je jednoznačné, že predmetom náhrady škody nemôže byť samotná istina, ktorá nebola priznaná v konaní 9C/92/2006, ani úroky z tejto sumy a ani trovy konania, nakoľko vyššie oboznamované rozhodnutia vydané v konaní 9C/92/2006, či už OS Rožňava alebo KS v Košiciach, nadobudli právoplatnosť a neboli nikdy zrušené a teda nie je možné u nich konštatovať, že sa jedná o nezákonné rozhodnutia.

36. V konaní 8C/42/2012, kde sa vedie obnova konania 9C/92/2006, je možné konštatovať, že existujú dve nezákonné rozhodnutia a to 8C/42/2012-25 zo dňa 31.12.2012 a 4Co/103/2013-47 zo dňa 10.6.2013, nakoľko tieto boli zrušené uznesením NS Slovenskej republiky 3Cdo/128/2014 zo dňa 12.3.2015. Žalobca však v tomto konaní nepreukázal, akú škodu si uplatnil v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a z oznámenia vyplýva, že celková výška škody, ktorú si uplatnil žiadosťou zo 7.5.2014 vo viacerých konaniach, predstavuje 254.329,30 Eur. Na výzvu súdu žalobca na pojednávaní nevedel presne uviesť výšku škody, ktorú si uplatňuje za nezákonné rozhodnutia v konaní 8C/42/2012, upresnenie žaloby nevykonal ani v dodatočne poskytnutej lehote a náhradu škody nešpecifikoval ani na základe uloženej povinnosti uznesením 10C/346/2014-97 zo dňa 24.5.2017 napriek poučeniu o následkoch podľa § 153 a § 154 Civilného sporového poriadku. Žalobca uviedol, že škoda mu mala vzniknúť v súvislosti s tým, že muselo prebehnúť dovolacie konanie a mal náklady z titulu právneho zastúpenia, ktoré však vôbec nešpecifikoval, neuviedol koľko žiada zaplatiť z titulu škody v súvislosti s dovolacím konaním, nepredložil doklad, že mal náklady na právne zastúpenie a v akej výške. Súd zdôrazňuje, že konanie pôvodne vedené pod sp.zn. 8C/42/2012 o obnovu konania 9C/92/2006 sa v súčasnej dobe vedie pod sp.zn. 8C/97/2015 a toto ešte nie je ukončené. V tomto konaní sa bude rozhodovať o trovách strán sporu a v prípade, že by žalobca bol úspešný v konaní o obnovu konania 9C/92/2006, súd by mu priznal aj trovy súvisiace s dovolacím konaním. Súd má zato, že nemohol ani rozhodovať o nároku na náhradu škody ohľadom konania 8C/42/2012, keďže žalobca si škodu riadne neuplatnil, lebo ju vôbec nevyčíslil a nešpecifikoval.

37. Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 až 3 citovaného zákona: (1) Právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. (2) Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. (3) Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

38. Podľa ustanovenia § 27b ods. 1 citovaného zákona zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje predpismi účinnými do 31. decembra 2008.

39. Zákon č. 514/2003 Z. z. ustanovuje v § 19 kombinovanú premlčaciu dobu, rovnako ako Občiansky zákonník pri premlčaní práva na náhradu škody (§ 106 OZ). V odseku 1 ide o subjektívnu premlčaciu dobu a v odseku 2 o objektívnu premlčaciu dobu.

40. Pokiaľ ide o subjektívnu premlčaciu dobu, je stanovená v dĺžke troch rokov. Táto začína plynúť od momentu, kedy sa poškodený dozvedel o škode. Poškodený sa v zmysle ustanovenia § 19 ods. 1 citovaného zákona dozvie o škode vtedy, keď zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodíť vznik škody a orientačne (približne) aj jej rozsah (tak, aby bolo možné určiť približne výšku škody v peniazoch). Nie je teda potrebné, aby poškodený poznal rozsah (výšku) škody presne (napríklad na základe odborného posudku). Pre začiatok plynutia premlčacej doby nie je tiež potrebné, aby poškodený vedel, kto za škodu zodpovedá, resp., ktorý orgán štátu spôsobil škodu.

41. Plynutie premlčacej doby podľa § 19 citovaného zákona sa prerušuje od doby, kedy poškodený podal na príslušný orgán písomnú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona a prerušenie trvá až do momentu skončenia prerokovania. Najdlhšie prerušenie plynutia premlčacej doby trvá šesť mesiacov. Táto lehota vychádza z ustanovenia § 16 ods. 1 citovaného zákona, ktoré umožňuje poškodenému podať žalobu na náhradu škody na súd, ak orgán zodpovedný za škodu neuspokojí nárok poškodeného na náhradu škody.

42. Žalovaný vzniesol námietku premlčania ohľadom nárokov žalobcu, ktoré mohli vzniknúť v konaní 9C/92/2006, kde boli namietané rozhodnutia 2Co/130/2008-208 zo dňa 19.11.2008, 9C/92/2006-391 zo dňa 7.8.2009, 2Co/372/2009-414 zo dňa 6.5.2010. Uvedené rozhodnutia nadobudli právoplatnosť, neboli nikdy zrušené, pričom uplynula trojročná subjektívna lehota od právoplatnosti jednotlivých rozhodnutí a odkedy sa o nich žalobca dozvedel do podania žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, ktorá bola doručená 7.5.2014. Následne žaloba na súde bola podaná 1.12.2014. Súd teda konštatuje, že žalovaný dôvodne vzniesol námietku premlčania prípadných možných nárokov žalobcu v súvislosti s rozhodnutiami, ktoré namietal ohľadom konania 9C/92/2006, nakoľko od nadobudnutia právoplatnosti týchto rozhodnutí uplynuli viac ako tri roky dovtedy, kým žalobca podal žalobu na náhradu škody dňa 1.12.2014, pričom žalobca nepreukázal, že by podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku aj ohľadom veci 9C/92/2006. Teda ak by aj žalobca mal nárok na náhradu škody, nebolo by možné mu tento nárok priznať z titulu premlčania jeho nároku podľa § 19 ods. 1 - 3 citovaného zákona.

43. Súd zdôrazňuje skutočnosť, že žalobca bol v konaní nečinný, nakoľko okrem podanej žaloby a námietok zaujatosti voči sudcovi nedoplnil svoju žalobu napriek riadnemu poučeniu a bez vážnych dôvodov sa nezúčastnil pojednávania, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku.

44. Podľa § 149 Civilného sporového poriadku prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

45. Podľa § 153 ods. 1 - 3 Civilného sporového poriadku: (1) Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. (2) Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. (3) Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

46. Podľa § 154 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

47. Súd pri rozhodovaní vychádzal z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise, ktoré predložili strany sporu a z ich tvrdení, pričom žalobca nenavrhol vykonať ďalšie dôkazy a žalovaný nemal návrhy na doplnenie dokazovania. Žalobu bolo potrebné zamietnuť ohľadom namietaných rozhodnutí v konaní 9C/92/2006 z dôvodu, že žalobca nepodal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku, neexistenciu nezákonných rozhodnutí a vzhľadom na uplynutie času aj premlčanie možného nároku žalobcu. Zároveň uplatnené nároky nemôžu byť škodou, nakoľko sa jedná o žalobcom uplatnenú

istinu a trovy, ktoré vznikli v konaní. Ak by boli rozhodnutia zrušené, nevznikla by povinnosť žalobcovi tieto trovy platiť. Skutočnosť, že žalobca nie je spokojný s rozhodnutiami vydanými v konaní 9C/92/2006 ešte neznamená, že by boli nezákonnými rozhodnutiami. Ohľadom vydaných rozhodnutí v konaní 8C/42/2012 možno konštatovať, že existujú dve rozhodnutia zrušené pre nezákonnosť, avšak žalobca si neuplatnil, nevyčíslil a nešpecifikoval nárok na náhradu škody ani v podanej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, nakoľko v čase jej podania 7.5.2014 ešte nebolo vydané rozhodnutie NS Slovenskej republiky 3Cdo/128/2014 zo dňa 12.3.2015 a žalobca si túto škodu riadne neuplatnil ani počas konania, keď ju napriek výzve súdu nevyčíslil a preto súd v tejto časti tiež musel žalobu zamietnuť.

48. Výrok o trovách konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku. Súd priznal úspešnému žalovanému právo na náhradu trov konania vo výške 100 %, nakoľko bol úspešný v celom rozsahu. O samotnej výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresný súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c)

rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie

prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak strana sporu (žalobca alebo žalovaný) nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnená strana podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.